

ERICSSON PEKINGNYTT

Personaltidning för anställda vid Telefon AB LM Ericssons Norrköpingsfabrik Nr 3 1982 Årgång 4



SOMMARBARNEN GÅR, HÖSTEN ÄR HÄR

Ja, ett typiskt hösttecken är när våra "sommarbarn", eller feriearbetande skolungdomar som det heter, drar iväg till skolan igen. Sammanlagt 17 ungdomar jobbade här under sommarlovet på olika avdelningar. Företaget har säkert

haft nytta av ungdomarna och förhoppningsvis har ungdomarna fått lite inblick i arbetslivets villkor, som nog skiljer sig en hel del från skolmiljön. Lycka till med skolarbetet önskar Pekingnytt.



Åke Hellberg Jill Andersson Bodil Dahl Jukka Roivas Monica Kjell Pirkko Väre

Åke Hellberg tillträdde den 8 september befattningen som arbetsledare i nya lagret, NL 74. Åkes tjänsteställe är NG/VT 729. Åke började som provare 1963 och har sedan jobbat som instruktör och arbetsledare. Han har lagererfarenhet, eftersom han svarade för datamodemlagret, LN 80, under några år. Arbetsledningen vid VT 313 kommer tills vidare att handhas av Hans Pettersson, VT 317.

Jill Andersson är sedan den 1 juli sekreterare vid sektionen NA. Jill har tidigare arbetat som vikarie- rande kontorist och med montering-förbindning på VT 723.

Bodil Dahl har den 1 september tillträtt en befattning som sekreterare vid sektionen NA. Bodil kommer närmast från EIS, där hon varit sekreterare vid sektionen för datamodemutrustningar. Bodil började vid LME 1975 som sekreterare åt förre chefen (Arne Spångberg) vid mönsterkortfabriken (SM) i Norrköping.

Jukka Roivas är sedan augusti anställd som planerare vid NPP. Jukka har, efter gymnasie- och universitetsstudier arbetat som lärarvikarie och vid personalavdelningen, Holmens Bruk, innan han började denna anställning.

Monica Kjell vikarierar sedan den 6 september för Marie Stavhag som kontorist på NPP. Marie ska vara mammaledig. Monica har tidigare arbetat som kontorist vid LMS i Oskarshamn.

Pirkko Väre har utsetts till sekreterarvikarie vid NB (ersätter mammalediga Christina Dahlin-Pettersson). Pirkko har haft sekreterartjänster vid Fiskeby, Sinab, L-E Lundberg och kommer nu närmast från Luftfartsverket.

Nya ERICSSON-hälsningen.

Teckningen "lånad" ur MI-bladet.



Nu måste vi spara komponenter!

Det kom ett förslag till förslagskommittén från en provare på fabriken. Förslagsställaren ansåg att det skulle informeras om att det slarvas med att ta tillvara komponenter vid felsökning eller om någon tappat en komponent på golvet, så plockas den i regel inte upp. Pekingnytt's redaktion nappade på förslaget och här kommer information.

Tänk på att många komponenter är dyra i inköp, upp till 20-30 kr styck. På inköpspriset kommer kostnader för hantering på godsmottagningen, ankomstkontroll och hantering i förråd. Det betyder att priset på komponenter på en tillverkningsavdelning är avsevärt högre än inköpspriset.

komponenter för vidarebefordran till ankomstkontrollen. Där undersöks komponenten noggrant eller sändes till komponentlab i Stockholm, för fastställande av vad som är fel.

- Dyrare komponenter som mikroretsar och hybrider, som plockas upp från golvet, skulle kunna samlas på avdelningen och vid lämpligt antal och tillfälle återkontrolleras på ankomstkontrollen.
- Komponenter som byts på kretskort vid felsökning skall märkas med en röd pil, dels för avsyningens skull och dels för att om felsökningen avbryts och



komponenter ska inte ligga och "dräla" på arbetsbänkar, utan förvaras i här för avsedda komponentställ som finns på avdelningarna.

- Vid seriefel på en komponent (kan förekomma fastän komponenten är ankomstkontrollerad) är det viktigt att om t ex felet upptäcks vid provning, provaren samlar ett antal felaktiga

fortsätter vid ett senare tillfälle, provaren ska kunna vara *säker* på vilka komponenter som bytts tidigare.

- Du har säkert andra idéer om hur vi skulle kunna minska komponentsvinet. Lämna då in idéen som ett förslag till förslagskommittén eller skriv några rader till Pekingnytt.

SJÄLVA STÄLLVERKET

Under sommaren och förhösten har omfattande ombyggnationer utförts vid vårt ställverk. När detta läses är förmodligen arbetena avslutade och vi kan ta emot ström från Energiverkens 10 kV-ledning.

Du kanske sett de stora gröna "lådorna" som skräpat på gården en tid? Det är det gamla lågspänningsverket som nu tjänat ut. Varför byter vi? Ja, helt

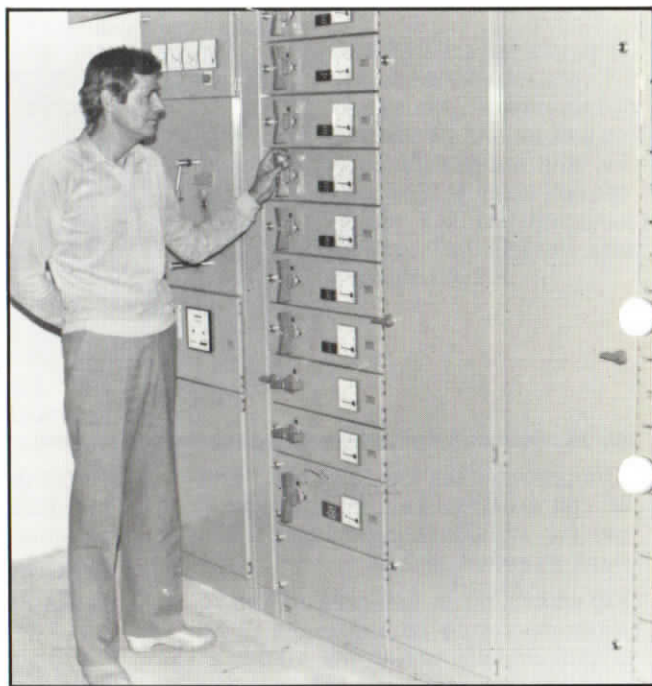
enkelt därför att Holmen (vår tidigare leverantör av ström) ej längre får fortsätta.

Holmens energi mätte 6 kV, men för att klara Energiverkens 10 kV måste alltså ett nytt ställverk, ett högspänningsverk installeras.

Det är detta som nu skett i lokaler under VT 311 (spolavdelningen). Bland annat har en betongvägg sågats bort. För installation av sk

utslagsluckor har hål sågats i väggen mot Rörfab. De här luckorna måste finnas som en säkerhetsåtgärd vid ev fel i ställverk, som t ex överslag.

Det sista skedet i den här operationen bestod i uppgrävning av Bredgat. Där anslöts vi till den inkommande 10 kV-kabeln. Det kanske också ska nämnas att vi i ställverket transformerar ner strömmen till 380V/220V.



Snyggt och prydligt är det, vårt nya ställverk — ett högspänningsverk som installerats under sommaren. Leopold Schwergen har haft ansvaret för installationen.

... och så ska vi spara EL

Visste du att vår kostnad för vår elenergi vid fabriken under årets första 4 månader blev 180.000 kr, och att vi förbrukade i genomsnitt 5000 kWh per dygn? Stora siffror som det säkert finns utrymme att påverka, eller hur?

Red har lagt märke till hur det slarvas väldigt mycket med släckning av belysning under lunchen på vissa avdelningar, och många glömmar att stänga av instrument och utrustning som ej behöver förvärmas, under lunchen.

DU kan påverka energiförbrukningen genom att hjälpa till att stänga av utrustning och släcka belysning som ej behövs under lunchtid.



TAKÅSEN ETT GOTT MÅL

Sedan 1 april har vi ny arrendator för mathållningen vid Takåsens Lunchbar. Pekingnytt har pejlrat åsikter hos arrendatorn och kunderna.

Christer Jonsson och Kerstin Th-Jonsson heter de nya arrendatorerna som kommer från SARA-restaurangen vid Philips, där Christer varit restaurangchef och Kerstin svarat för automatverksamheten m m. Förutsättningarna för att verksamheten ska fungera bättre än tidigare är mycket goda, eftersom gedigna yrkeskunnskaper finns. Christer har, förutom kockutbildning, ekonomisk/administrativ utbildning inom branschen och dessutom lång erfarenhet som kock och ekonomiföreståndare, både till sjöss och vid ett flertal stora restauranger.

Vi frågar Christer hur det har gått hittills: Det har varit snålsamt i början eftersom Kerstin och jag startar halv sex varje morgon, men samtidigt är det ju roligt att jobba åt sig själv. Vi hade ju också och fick behålla bra personal så det har gått bättre än väntat. Vi har mellan 250 och 300 matgäster per dag, om man räknar både "hämtlådor" och gäster i matsalen.

Lite mer klarar vi nog med nuvarande utrustning, men den är lite orationell och ganska nersliten. Nu har vi fått en ny universalkokare som kommer att underlätta litet men det

finns mer att förbättra för att vi ska kunna öka kapaciteten. Det blir ju också lite arbets tungt eftersom vi inte använder några halvfabrikat, utan köper färska råvaror för att kunna hålla hög kvalitet på maten.

Något som förvånar oss är att det inte är flera av LME-folket som köper lunchkuponger, man tjänar ju i alla fall



1,65 kr per lunch och dessutom minskar kön snabbare i restaurangen. Det som jag upplever stimulerande, slutar Christer, är att det kommer många spontana önskemål om maträtter till matsedeln. Pekingnytt frågade också Majlis Wiklund och Ingrid Müller, som de flesta vid NG förmodligen har träffat vid matvagnen, hur de upplever förändringen. Så här tycker de: Det är klart att det är jobbigare nu eftersom verksamheten har ökat så mycket, men

det är ju ordning och reda och därför känner man ju större trygghet att man får ha jobbet kvar.

Så här tycker några av NGs personal som är kunder: Görran Nilsson, VT 721: Det har blivit mycket bättre kvalitet på maten. Jan Appelkvist, VT 312: Bättre kvalitet, men för lite mat. Förr stod våra namn på lädan, då kunde dom lägga i lite mer åt oss. Ragnar Andersson, NB: Det är stor skillnad. Toppenkvalitet och bättre miljö med de nya möblerna, men det borde ingå både bröd och dryck i kupongpriset. Siv Eriksson, VT 314: Förbättring med mera rätter, fast dyrare. Ibland dålig pota-

De fixar käket! Fr v Sabri Cakar, Majlis Wiklund, Ingrid Müller, Kerstin Fasth-Jonsson och Christer Jonsson.

tis, fast jag kanske är bortskämd. Bo Malmsten, NK: Godare mat som är varieringsrik och fantasifull. Snabb och bra service. Högt pris för att vara subventionerat. Monika Nyström och Irene Qvarfordt, VT 311: Det är smak på maten och så får vi sallad till, det är bra. Bra service, vi hoppas dom blir kvar.



Pekingnytt berättade i förra numret att NG fyller tjuugo. Och har man hyllat fabriken får man inte glömma vår idrottsklubb — Spetsen, som också fyller två decennier.

Året var alltså 1962 när anställda från Garvaregatan och KH-delen träffades för att bilda klubben. Det första mötet hölls sjunde september i Folkets Hus och *Arne Carlsson* valdes till ordförande.

Första året kunde man räkna in 45 medlemmar som betalade en femma i årsavgift. Antalet medlemmar har växlat under åren, men idag är alla anställda auto-

Den förste kassören, Irma Trygg, och den senaste, Peter Johansson, molnhåller i kassaskrinet.



matiskt slutna till Spetsen. **KVARTERSNAMN**

Spetsen? Är det inte ett konstigt namn för resten? Varifrån kommer det? — Från början var namnet LM Ericsson IK, berättar *Peter Johansson*, kassören. Men när Ingelsta kom igång, skedde ofta förväxlingar mellan fabrikena. Därför fick det bli Spetsen, så heter nämligen kvarteret, där fabriken på Sandgatan ligger.

MAGER KASSA

Apropå kassörer, så har vi talat litet med *Irma Trygg*, Spetsens allra första kassör. Irma höll hårt i kassakistan de första "magra" åren. Hon minns bl a att 1962 fick klubben ett anslag på tre hundralappar från LME.

Idag är det skillnad. Hela tio tusen anslår LME till rörelsen, dessutom ger lotterier m m en del slantar. Totalt omsätter Spetsen i år drygt 40.000 kronor. Men allt har blivit dyrare, det kostar mer att hålla igång idag: material, planhyror m m tar sitt. Squash är den allra dyraste sporten att utöva, sägs det.

IRMA VANN KORPEN Irma med kassan tillhörde våra sportsliga profiler då för tjuugo år sen. Hon lirade badminton.

— Vi var fem flickor, minns hon. Spelade varje vecka i en serie. Bäst gick det för mig i singel, lyckades vinna korpmästerskapet första året.

Fotboll var annars en populär sport, liksom pingis (Spetsens kanske allra största gren genom åren). Men även bridge och schack utövades med den äran.

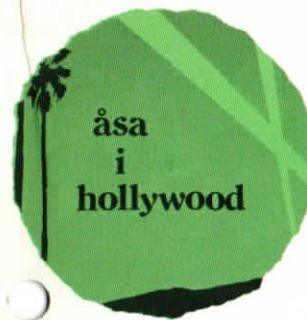
PROFILER

Spetsen har förstås ofta synts i KCM av olika slag. Och framgångarna har växlat. Många hävdar dock att i rinkbandy har det gått allra bäst (kom ihåg åren kring 1970!).

— Själva har vi även arrangerat en del KCM, säger Peter. I bowling t ex där vi skötte karusellen tillsammans med Ingelsta 1972, då Hageby-hallen stod klar. Även fotbollens KCM har vi basat för.

LME fyllde 100 år 1976 spelade 65 lag fotboll i Norrköping och vi hade 720 gäster. Jobbigt men kul. Fler framgångsrika profiler har funnits, och finns på fabriken: *Irma Trygg* har vi nämnt, andra att komma ihåg är *Knut "Skräddarn" Nilsson*, *Jan-Eric "Mulle" Holmqvist*, *Benka Holm*, *Hasse Roth*, *Jan Lagerström*, *Håkan Claesson* och *Finn Lund*. (Vart tog alla tjejer vägen?).

(Forts. sid 13)



Gert, min kompis hämtade mig vid flygplatsen i Los Angeles den 30 juni och då hade det gått 17 timmar sedan jag lämnat Norrköping. Gert bor i Hollywood och där skulle jag stanna i tre veckor. Jag började med att ta en dusch och byta kläder, sedan bar det i väg till ett party. De följande två kvällarna var det också fest och jag träffade många lustigkurrar. Påfallande många människor jobbade indirekt eller direkt med film, TV eller musikbranscher som är ganska typiska för Hollywood.

Den första veckan åkte vi runt i Hollywood och Los Angeles, som ligger precis bredvid varandra. Vi tittade bl a på vad som kallas världens dyraste gata, Rodeo Drive i Hollywood, "stjärnornas" hand och fotavtryck i cement, samt deras hus i Beverly Hills, och de var inga vanliga koloniloter precis. Jag fick se hus som tillhört eller tillhörde Elisabeth Taylor, Bob Hope, Dean Martin, Barbara Streisand, Cher m fl.

• Veckan därpå var det dags för ett besök på Disneyland, detta underbara ställe strax utanför Hollywood. Man betalar 12 dollar vid entrén och sedan går man in och försöker hinna med att åka så många attraktioner som möjligt och titta på alla sevärdheter. Det var snärjigt vill jag lova och ändå hann jag bara med en

bråkdelen. På kvällen var det en parad med olika sagofigurer, som delvis var gjorda av lampor i alla tänkbara färger.

• En helg skulle vi tillbringa i Mexico. Vi åkte till San Diego och sedan över gränsen till Tijuana. Kontrasten mellan dessa städer var enormt stor. Jag hade väl föreställt mig Mexico som pittoreskt med små vita lerhus. Vad jag såg var skjul, byggda av plåt- och bräddbitar, där människorna bodde. Vi fortsatte in i Mexico till en stad som heter Ensenada. Där var så fattigt och smutsigt, så vi beslöt oss för att åka tillbaka till San Diego i USA samma dag.

• En dag tillbringade vi i Universal Studios. Där åker man med guidade turer och får titta



på rekvisita som använts i olika TV-program och filmer. Vi fick se Baretts papegoja, Colombos gamla risiga Peugeot, Hajen, Frankenstein, Dracula och rymdvarelser från Stjärnornas Krig. Vad man inte får se är hur det går till när man spelar in film. Det fick jag tillfälle att göra i Burbanks Studios. Rick, en kille som Gert känner, bjöd in oss till sin arbetsplats. Man höll på att spe-

la in ett avsnitt av en populär TV-serie som heter Fantasy Island. Där satte han upp mig i en regissörstol och så fick jag på nära håll se hur man spelade in en scen från en sjuksal. Stjärnan i serien kände jag igen till utseende från filmer som visats i Sverige, bl a Star Trek. Rick presenterade mig som en vän från Sverige och så fick jag skaka hand med mr. Ricardo Montalban. Något som också var roligt att titta på, var studion där man spelat in Clint Eastwoods senaste film Firefox. Den filmen hade jag varit och sett några dagar tidigare på en drive-in-bio. Den handlar om hur "Clintan", lika tuff och handlingskraftig som vanlig, får i uppdrag att åka in i Sovjet och sno ett superflygplan framför näsan på ryssarna. Det här planet stod uppställt i naturlig storlek inne i studion och jag fick tillfälle att pilla lite på planet. Att fotografera inne på området var tyvärr strängt förbjudet.

• Sista helgen åkte vi till Las Vegas. Där var det varmt, 39 grader klockan halv sju på kvällen. Där uppträdde Frank Sinatra på ett ställe, men vi valde att spela på banditer och roulette. Det var fascinerande att titta på när andra spelade (billigare också!). Såg en tjej satsa 3.000 dollar på roulette. Hon förlorade, men satsade 3.000 dollar igen, och då vann hon 10.000 dollar, varpå hon tände en cigarett och såg nästan oberörd ut . . .

• Ja, så blev det då dags att säga tack och adjö till det soliga, tokiga, roliga och dyra Hollywood. Väl hemma, satt jag några kvällar senare i min systers trädgård. Det slog mig då, att det finns inget så underbart som en svensk sommarkväll. Om det inte vore för myggen . . .

Åsa Birgersson

fototävlingen 82

PRISLISTA

DIABILDER

- 1) Håkan Carlsson, IN
- 2) Gert Eliasson, NG
- 3) Mats Andersson, NG
- 4) Lennart Gustavsson, IN
- 5) Rolf Rudeland, IN

FÄRG PÅ PAPPER

- 1) Anders Jakobson, NG
- 2) Gert Eliasson, NG
- 3) Kjell Oskarsson, IN
- 4) Marinella Rolfart, IN
- 5) Gunilla Malmgren, IN

SVARTVITA BILDER

- 1) Horst Kazmierski, IN
- 2) Rolf Rudeland, IN
- 3) Anders Danielsson, NG
- 4) Kjell Oskarsson, IN
- 5) Håkan Andersson, NG

FABRIKSTÄVLINGEN

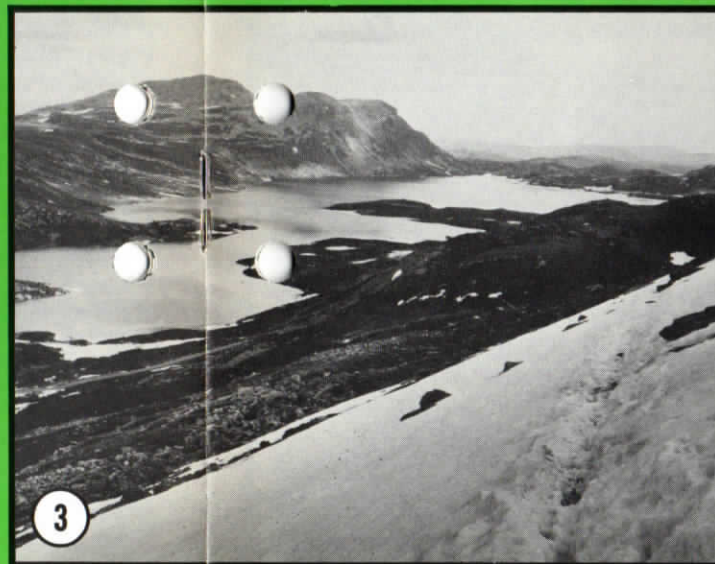
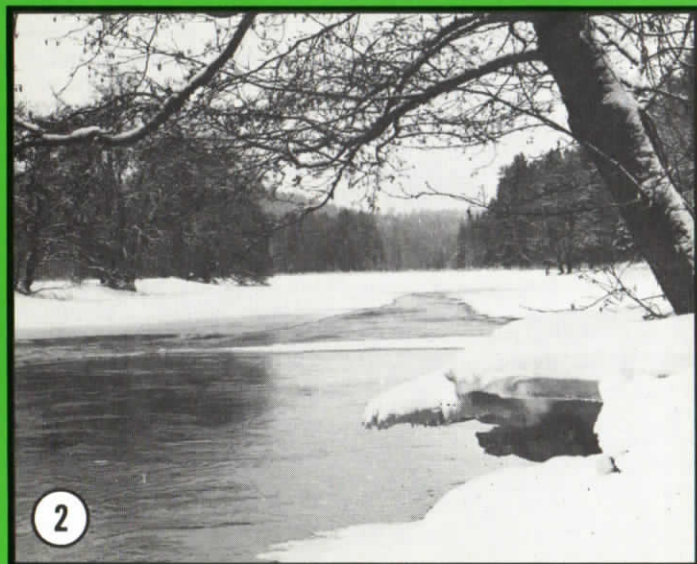
Det här var den andra fototävlingen där fotografen från NG och IN möttes. Förra året tog Ingelsta hand om vandringspriset. Så blev det även nu, seger med knappa 50-48. Till nästa år antar vi att man på NG laddar rejält, för att hemföra den första vinsten. Väl mött 1983.

Åter en gång har Dialogs fototävling avgjorts, och åter en gång är det dags att dela ut priser till duktiga amatörfotografer vid LME-fabrikerna i Norrköping. Precis som förra året deltog närmare 200 bilder i vår tävling, och juryn från Norrköpings Fotoklubb har haft ett styvt jobb med att utse vinnarna i de olika klasserna.

"Den i särklass största avdelningen - diabilderna - höll mycket hög klass" tyckte juryn. Som vanligt kan Dialog endast visa den svart-vita toppen, men alla bilder ska på något sätt ställas ut på de båda fabrikerna.

Till sist ett varmt tack till de som deltog i tävlingen, och till Norrköpings Fotoklubb, som så fint hjälpt oss med granskningen av de många bidragen.

P Z



LOKALDATOR PÅ GÅNG

Som säkert flera av läsarna sett så har det byggts upp en "bur" i ena hörnet av VT 726. Där kommer en sk terminal-lokaldator att placeras. Den ska användas för produktionsstyrning vid NG. I första hand ska provning LPE (VT 319, VT 721 och VT 726), PROM-bränning (VT 316), kabelprovarrobot (VT 723) och hyllprovarrobot (VT 317) anslutas. Datorn består egentligen av två datorer varav den ena kommer från Mönsterkortfabriken på Ingelsta som skaffat sig en större och den andra har köpts från Digital Equipment. En fördel med att styra produktionen med hjälp av dator är att vi slipper göra prog-



ram på hållremсор och att konstruktionsändringar när produktionen samtidigt som de görs av konstruktören. Härigenom blir det alltså enklare att genomföra ändringsorder. En annan fördel är att dokument som finns datorlagrade direkt kan tas ut via datorn istället för att sändas med post. Data som behövs för en veckas produktion kommer att lagras i lokaldatorn, vilket innebär att vi inte blir beroende av att kontakten med våra stora värddatorer i Älvsjö fungerar friktionsfritt. Vår egen dator kommer att få en primär minneskapacitet på 256 Kord. Hittills har terminal-lokaldatorer installerats vid Ericssons fabriker i bl a Katrineholm, Östersund, Ingelsta och Karlskrona. Under hösten kommer utrustningarna succesivt att anslutas och vi räknar med att alla kommer att vara driftsatta innan årsskiftet. Jan-Erik Söderholm på VT 726 kommer att sköta driften av lokaldatorn.

Tomas Hagberg

DATATEST AV IC

För mottagningskontroll av diskreta halvledare t ex transistorer och dioder, har ett avancerat datorstyrt mätsystem beställts från Teradyne och Daymarc i USA.

Systemkonfiguration, d v s de instrument som ingår i systemet är:

- Teradyne T 357 Testutrustning
- Teradyne M 181 Lågströmsstation
- Teradyne M 161 Högströmsstation
- Daymarc 149 Handler
- Centronics 703 Skrivare

T 357 består av mätenhet och terminal. Programskrivning utföres i terminalen som innehåller bildskärm, tangentbord och två tapestationer. Programmen lagras på tape och hämtas till datorns minne via kommando från tangentbordet. Mätenheten innehåller en mätstation samt elektronik. Då hela systemet är i drift kan mätning ske samtidigt i både hög- och lågströmsstationerna samt i T 357.

Ex på hur mätsystemet kommer att användas:



Tillförlitlighetsgallring av transistorer. Uppmätta mätvärden lagras på tape. Transistorerna genomgår inbränning i 96 tim. Ny mätning och lagring av de nya mätvärdena på tape. Mätsystemet räknar ut mätvärdeskillnaden före och efter inbränning med utskrift (skrivaren). Endast mindre skillnader tillåtes. T 357 är levererad i augusti, övriga enheter anländer i oktober.

Bo Malmsten

UTFLYTTNING FRÅN



Ja maskiner och ny tillverkningsfilosofi har gjort att 14 tjejer har flyttat från förarbetet, VT 316, till olika monteringsavdelningar. Pekingnytt har kollat varför och hur det har gått.

För att få lite bakgrund talade vi med Jan-Erik Bergman på NB. Så här berättar han: Skälen till flyttning var tre. Dels blev det trångt på avdelningen när vi nu anskaffade den nya sekvensbandnings- och isättning-sutrustningar, men det viktigaste skälet var att vi ville ha bättre flyt i tillverkningen. Genom att flytta ut förarbetet till avdelningen som ska ha komponenterna får man bättre överblick över materialsituationen för varje order, vilket ger möjlighet till bättre planering, som i sin tur kan minska genomloppstiden. Det tredje skälet var kvalitetsaspekten. På VT 316 kör

man alla komponenter i modulmått och det förekommer variationer i måtten på korten som ger större möjlighet till inställning av måtten om man gör förarbetet så nära monteringen som möjligt.

Hur har det då gått, frågar vi. Det går ju aldrig som man planerar, säger Janne. På VT 319 har det gått perfekt, på VT 726 var det rörigt i början men det börjar fungera, men på VT 318 har det inte alls gått bra, dels därför att vi inte fått hem de maskiner som behövs och dels därför att det inte är samma produkter som vi planerade för. Dessutom finns det naturligtvis "barnsjukdomar" som man kan räkna med av naturliga skäl. Vi har ju kört centraliserat förarbete i 20 år. Då kan man inte decentralisera och tro att det ska fungera över en natt.

Utlokaliserade till VT 319 är, fr v, Ruth Svensson, Elin Palmgren, Elsie Fridh och Ingrid Jonsson.



Pekingnytt har naturligtvis frågat några av de "utlokaliserade" hur de upplever omställningen. Här är några röster:

• Man var ju lite skeptisk i början, men det har gått över förväntan.



Deporterade till VT 318 är Mary-Jane Bruhn, t v, och Stina Holmström.

• Vi har ju fått mer varierande arbetsuppgifter, men även om förtjänsten är sämre så trivs jag.

• Vansinnigt beslut. Jag vill ha full sysselsättning och det har varit väldigt lite att göra, därför att det bland annat fattas maskiner.

• Det är mycket fler småposter här så det blir många omställningar av maskiner. Jag skulle gärna flytta tillbaka till VT 316.

• Jag vill inte flytta tillbaka. Här är en jättebra instruktör, alla ställde upp och hjälpte till, fast det var bra på VT 316 också.

DE RIVER "BIGGAN" KVARTER

En dag får red. ett telefonsamtal, har ni hört att dom ska riva mer på Kungsgatan, och just det hus jag är uppvuxen i. Den som säger detta är "Biggan" på VT 311. I det här huset har jag bott i tjugo år närmare bestämt mellan 1926-1946. Adressen är Kungsgatan 19 B3 trappor över gården. Vi bodde 7 personer i 1 rum och kök. Även i porten fanns en uppgång, men där var lägenheterna större 3 rum och kök och hall, men familjerna var mindre och av finare släkte. Vi som bodde i gårdshuset hade toaletten på farstun och mitt på gården fanns det en pissoar för nödiga herrar. Vi hade också en pump på gården som fick besök varje morgon av en gymnastiserande dam som bodde i gårdshuset. Hon spottade alltid tre gånger i brunnen och slog sig för bröstet, varför hon spottade det vet jag inte riktigt, men slog sig för bröstet gjorde hon för att få luft påstods det. I huset bodde också karamell-Anna som sålde hem-

lagade karameller vid Norr Tull. Min bror och jag hjälpte henne dra kärran över kullerstenarna på Kungsgatan och för det fick vi varsin 2-öres kola. Det här med godis har ju alltid smakat bra, ibland när man lyckades komma över en femöring sprang man antingen till Larssons spec. för att köpa karamellsmulor eller till systern Nyström där vi köpte kaksmulor och 5 öre räckte ofta till en hel påse. Det fanns många affärer på Kungsgatan och runt omkring som man kunde handla billigt i. Till jul fick man 1-3 kronor att handla för, då gick man till Resia en presentaffär, som låg där Kärnkaffe har idag eller till Calmfors och handlade 88 öres presenter ett pris som man höll på olika artiklar varje jul. Runt omkring bodde många barn, så man hade många kompisar att leka med, en av dom jag minns var Tor Isedahl som bodde på Garvaregatan. Vi hade många olika lekar för oss,

farligast och mest spännande var att sitta i ränntenen med fötterna på spåret, för på den tiden var det spårvagnar på Kungsgatan och där skulle man sitta kvar så länge som möjligt



Foto: L. Adolfsson

när spårvagnen kom. Vid fjorton års ålder började jag arbeta på Nissens Karamellfabrik plus att jag en gång i veckan gick fortsättningsskola. Vad jag minns speciellt från den tiden var att varje gång hälsovårdsnämnden kom på besök till fabriken fick jag skrapa plåtarna rena från små djur. När jag blev lite äldre gick vi ofta och dansa vid Revensgrund. En av danskavaljererna var John Harrysson eller som han hette då John Harry Karlsson, men han blev nog bättre skådespelare än dansör. När man någon gång fick sällskap till porten, så fanns det en mörk vrå på gården där man kunde ta ett ömt avsked utan att mamma eller pappa kunde se något. Ja, "Biggan" har mycket att berätta, men det är nog bäst att sluta för denna gång.



TÄVLA OM KVALITET

Häromdagen damp det ner ett exemplar av Reflex, dvs X-divisionens tidning, på redaktionens bord. I tidningen hittade vi nedanstående artikel om kvalitetsstävling. Detta måste ju vara en tävling för oss i NG, eftersom de produkter som vi tillverkar ingår i X-divisionens produktflora. Här gäller det alltså att tänka till och komma med uppslag som kan sänka kvalitetskostnaderna. Det finns pengar att hämta. Lycka till! Vi är sedan gammalt kända för hög kvalitet på våra produkter. Detta är också ett av våra främsta konkurrensmedel. Vi ställer dessa höga krav på dagens produkter och kommer att göra så även på morgondagens. Vi lever upp till dessa kvalitetskrav vad avser våra leveranser mot slutanvändare, men till en alltför hög kostnad.

X-divisionens kvalitetskostnader dvs felförebyggande kontroll- och felkostnader, utgör

idag en icke oväsentlig andel av våra totala omkostnader. Vi strävar därför efter att minska dessa kostnader. Genom att tillämpa en relativt enkel princip att identifiera och åtgärda våra tio mest allvarliga problem, uppnår vi de mest kostnadsbesparande resultaten. Idag tillämpas principen överordnat på våra aktiviteter från utveckling till produktion, installation och drift. Ett ännu bättre resultat skulle kunna uppnås om principen tillämpades på samtliga delaktiviteter och nivåer.

För att stimulera detta arbete har divisionsledningen beslutat utlysa en kvalitetsstävling 1982 med 50.000 kronor i prissumma. Tävlingen avser premiera de tio bästa kvalitetsinsatserna under 1982 avseende X-divisionens produkter. Prissumman 50.000:— fördelas på de tio vinnarna.

Avsikten är att ge en särskild uppskattning till sådana indi-

viduella prestationer eller lagarbeten, som på ett markant eller varaktigt sätt resulterar i sänkta kvalitetskostnader med bibehållen eller förbättrad kvalitet hos X-divisionens produkter.

Tävlingen är öppen för samtliga anställda inom Ericsson-koncernen i Sverige. En jury sammansatt av "kvalitetsrådet för X-divisionens produkter" utser de tio vinnarna.

Tävlingsbidrag skall innehålla en kortfattad beskrivning av prestationen i fråga, vilka personer som deltagit samt en bedömning av den förväntade effekten. Tävlingsreglerna kan beställas hos HF/XKRC Rolf Nilsson.

Tävlingsbidragen insändes till HF/XKRC Rolf Nilsson fram till 1982-12-01, varefter vinnarna utses under december 1982. Fr o m juni 1982 kommer varje månad dessutom en tavla med LM-motiv att utlotas bland förslagställarna.

SPETSEN, FORTS.

Nu i september 1982 är Spetsens verksamhet till stor del inriktad på att hjälpa *alla* till en *bättre hälsa* — friskvård helt enkelt. Så anordnas tipspromenader, man cyklar Glan Runt i stora skaror, ofta med hela

familjer i släptåg. Och ju fler som håller igång, ju fler som rör på sig, desto bättre fungerar vi i det dagliga livet. Så tacka tusan för att LM Ericsson "sponsar" verksamheten. Dum vore man väl annars!

Och nu stundar jubileumsfestligheter?

— Sakta i backarna, säger styrelseledamoten Gösta Johansson. Styrelsen sliter med frågan. Ännu är inget bestämt. Men vi får väl se vad det kan bli . . .

DX Stefan — en profil i etern

Vår profil denna gång hittar vi på NKI, avdelningen för service och underhåll av instrument och provutrustningar. Stefan Bursell började på Ericsson 1974. Han började som förprovare på reläsatser. Sedan



Kroppsrotan

Att promenera eller cykla till och från arbetet är ett enkelt sätt att förbättra sin kondition. 2 km till och 2 km från arbetet ger en påtaglig effekt redan efter en ganska kort tid.

har han varit provare på VT 319 och VT 721 innan han i maj -81 började på NKI.

Stefans stora hobby är DX-ing "Jag har alltid varit intresserad av att lyssna på radio" säger han "och då främst på stationer i central- och sydamerika". "Hobbyn har ökat mitt intresse för vad som händer i de här länderna och ett bra exempel är händelserna i El Salvador. Både regeringssidans och gerillans stationer hörs i Sverige".

I utrustningen som Stefan har ingår 8 mottagare, 2 rullbandspelare och 2 kassettdäck. Slagskeppet är en Drake R7 för 15.000:— och som räknas som 80-talets mottagare. Hela anläggningen kostar ca

60.000:— Modifierar och bygger om utrustningen för att få den bättre gör han själv.

Anledningen till att Stefan har många mottagare är dels att han samlar på mottagare och dels att mottagningskvaliteten växlar från dygn till dygn och vid bra konditioner lyssnar han i flera stationer samtidigt. Han spelar då in programmen med hjälp av sin bandspelare och lyssnar och redigerar i efterhand. Hittil har han hört ca 350 olika stationer och har ca 60 timmar stationsanrop, musik och reklam på band. Den mest avlägsna station han lyssnat på är Radio National Arcangel. Stationen ligger i Argentinska delen av Antarktis. Stationen med lägsta effekten, 50W, som han hört ligger i Surinam, ett land i nordöstra sydamerika.

Stefan lyssnar på nätterna, och då blir det ca 15 timmar i veckan. Favoritstationerna finns i Brasilien och det är den sydamerikanska sambamusiken som Stefan tycker mycket om att lyssna på. När Stefan inte lyssnar på radio så sysslar han med sin VIC-dator eller sin videoutrustning.

gen med lite lätt och försiktig morgongymnastik, låt kroppen vakna. Lite pausgymna på jobbet är vederkvickande för kropp och själ. Sitt aldrig stilla timmar i sträck.

(Ur Korp-Motion nr 7-8/82)

STAFETT

I korpens flergrensstafett gjorde vi som vanligt mycket bra ifrån oss. Bäst lyckades flickorna som segrade i rena utklassningsstil. I laget ingick *Els-Marie Ohlsson, Ingela Ferin, Gunilla Davidsson, Kajsa Mäntyniemi* och *Marie Karlsson*.

Efter segern dök vi på den såg tröttast ut och frågade hur det kändes. "Härligt", svarade *Gunilla Davidsson*, "men jag var trött så jag höll på att sjunka". Det var *Gunilla* som fick simma över Strömmens 17-gradiga vatten. På damsidan deltog 5 lag. På herrsidan lyckades vi komma in på en hedersam sjätteplats bland 37 lag. Även på herrsidan såg simmaren, *Tony Kränglin*, tröttast ut. Han sa sig ha fått en mindre chock när han dök i Strömmens kalla vatten. Laget i övrigt bestod av *Karl-Johan Karlsson, Leif Rengman, Håkan Claesson, Mats Johansson, Stefan Jansson* och *Peter Larsson*.



GLAN RUNT

Glan Runt, den 5 september, kördes av 49 från LME IK Spetsen, en skön blandning av fartfantomer och "utflyktare".



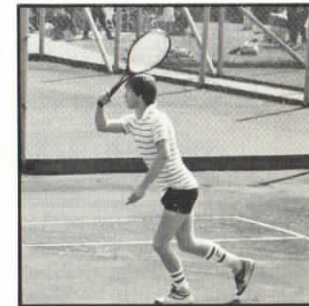
Glada cyklister är, framifrån, *Annelie Frejd, Kajsa Mäntyniemi, Ann Karlsson*.

Bra väder, bra arrangemang gjorde dagen till en upplevelse — för den som hade vett att inte stressa. Vid en egen station med *Leif Djervf* som bas fick vi hembakat och saft. Toppen! En fin prestation svarade *Svenne Larsson*, 66, för. Han lämnade bl a red bakom sig! Nästa år kör vi igen — då med fördubblad styrka. Eller hur?

TENNIS

Korpens tennismästerskap har avgjorts. Spetsen kom till spel med 6 deltagare: *Stefan Jansson, Leif Djervf, Björn Sandberg, Per Karlén, och Ferenc Weisinger* i singel samt dubbelparen *S Jansson/B Johansson, L Djervf/P Karlén* och *B Sandberg/F Weisinger*. Stefan blev korpmästare i klass A, besegrade *Bengt Rosenberg, Mäklarhuset* med två raka set i finalen, 6-3, 6-0. I övrigt lyckades *Björn Sandberg* ganska bra. Han föll i semi i klass F.

Dubbelparet *Jansson/Johansson* hade vi trott mycket på. De gick lätt till final. Dock föll de i en knallhård match mot *Ulf Nilsson, Racketstadion/Börje Jönsson, Lärarna*. Siffrorna skrevs 6-1, 6-7, 6-7. En hedervärd förlust tycker man, där alltså två av seten gick till tiebreak. Slutsummeringen blir, att Spetsen kan vara mycket nöjd med turneringen. Nu hoppas man att placeringarna ska försvaras 1983.



SVÅR TÄVLING

Den tävling Pekingnytt bjöd in till lagom före semestern, nej den lockade inte allt för många deltagare. Faktum är att endast 3 svar landade hos redaktionen och endast 2 svar var rätt.

Dessa enda som klurat till ordentligt i sina hängmattor var *S-E Gårdh, NK* och *Björn Larsson, VT 312*. Bra gjort och GRAT-TIS!

Vi frågade, som du kanske minns om hur många förflyttningar som behövdes för att flytta ringar från en pinne till en annan. Svar: 255!



VAD ÄR DET HÄR DÅ?

"Gissa om jag spärrade upp ögonen när jag fick se den här symbolen", säger *Åsa Birgersson* som i sommar besökt Hollywood. "Visst påminner den om våra tre korvar. Den som listar ut vilket företag, som har ovanstående symbol, har chans att vinna ett pris direktimporterat just från Hollywood". Åsa hälsar också och säger som hjälp för er, att företaget har stark anknytning till Hollywood.

Ja, fundera kära vänner. Lägg sedan en lapp med er lösning i Pekingnytt's låda. Dock senast den 15 november.

PEKINGNYTT

Redaktionskommitté: Rune Håkansson (Redaktör), Bengt Holm (SALF), Jan Jaani (Metall) och Sören Lindmark (SIF). Layout m m, Lennart Nilsson. Foto där ej annat anges: Petr Zatrepa-
lek. Nästa nummer beräknas komma i december 1982. Manusstopp den 15 november.

PEKKA & INGA



— Har du sett, Pekka, det räckte inte med ögat. Nu hoppar han på kryckor också.

— Ja, du Inga, idrott är ett fördärv som en del företagsledare brukar säga.

Felkoppling

Andersson, ansluten till den lilla byväxeln, hade bett att få bli kopplad till grannen Pettersson. Men han fick inget svar. I stället hördes ett starkt surrande på linjen.

Andersson vevade därför, lite förtretad, på sin induktorförsedda telefon för att göra nytt anrop. När växeln svarade, sa Andersson:

— Hödu du, hä wal inge schwar! Hä bara surr å surr. Ja tror Du ha köpple me köpprätt åt helvitte.

Växelmakaren efter en snabb kontroll

— Jo, hä stäm nog hä, si jag. Jag ha köpple dej ti jordledninga.

